12 Αυγούστου 2014

Ευλόγησε τους εχθρούς μου, ω Κύριε!

Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Άγ. Νικόλαος (Βελιμίροβιτς) Επίσκοπος Αχρίδος / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ορθόδοξη πίστη

Φωτο:.newsit.gr

Ευλόγησε τους εχθρούς μου, ω Κύριε! Ακόμη κι εγώ τους ευλογώ και δεν τους καταριέμαι.

Οι εχθροί με έχουν οδηγήσει μέσα στην αγκάλη σου περισσότερο απ’ ότι οι φίλοι μου. Οι φίλοι με έχουν προσδέσει στη γη, ενώ οι εχθροί με έχουν λύσει από τη γη και έχουν συντρίψει όλες τις φιλοδοξίες μου στον κόσμο. Οι εχθροί με αποξένωσαν από τις εγκόσμιες πραγματικότητες και με έκαναν ένα ξένο και άσχετο κάτοικο του κόσμου. Όπως ακριβώς ένα κυνηγημένο ζώο βρίσκει ασφαλέστερο καταφύγιο από ένα μη κυνηγημένο, έτσι κι εγώ καταδιωγμένος από τους εχθρούς, έχω βρει το ασφαλέστερο καταφύγιο προφυλασσόμενος από το σκήνωμά σου, όπου ούτε φίλοι ούτε εχθροί μπορούν ν’ απολέσουν την ψυχή μου.

Ευλόγησε τους εχθρούς μου, ω Κύριε! Ακόμη κι εγώ τους ευλογώ και δεν τους καταριέμαι.

Αυτοί μάλλον, παρά εγώ, έχουν ομολογήσει τις αμαρτίες μου ενώπιον του κόσμου. Αυτοί με έχουν μαστιγώσει κάθε φορά που εγώ είχα διστάσει να μαστιγωθώ. Με έχουν βασανίσει κάθε φορά που εγώ είχα προσπαθήσει ν' αποφύγω τα βάσανα. Αυτοί με έχουν επιπλήξει κάθε φορά που εγώ είχα κολακεύσει τον εαυτό μου. Αυτοί με έχουν κτυπήσει κάθε φορά που εγώ είχα παραφουσκώσει με αλαζονεία.

Ευλόγησε τους εχθρούς μου, ω Κύριε! Ακόμη κι εγώ τους ευλογώ και δεν τους καταριέμαι.

Κάθε φορά που είχα κάνει τον εαυτό μου σοφό, αυτοί με αποκάλεσαν ανόητο. Κάθε φορά που είχα κάνει τον εαυτό μου δυνατό, αυτοί με περιγέλασαν σαν να ήμουν νάνος. Κάθε φορά που θέλησα να καθοδηγήσω άλλους αυτοί με έσπρωξαν στο περιθώριο. Κάθε φορά που είχα σκεφθεί ότι θα κοιμόμουν ειρηνικά, αυτοί με ξύπνησαν από τον ύπνο. Κάθε φορά που προσπάθησα να χτίσω σπίτι για μια μακρά και ήρεμη ζωή, αυτοί το κατεδάφισαν και με έβγαλαν έξω. Στ' αλήθεια οι εχθροί μου με έχουν αποσυνδέσει από τον κόσμο και άπλωσαν τα χέρια μου στο κράσπεδο του ιματίου σου.

Ευλόγησε τους εχθρούς μου, ω Κύριε! Ακόμη κι εγώ τους ευλογώ και δεν τους καταριέμαι.

Ευλόγησέ τους και πλήθυνέ τους! Πλήθυνέ τους και κάνε τους ακόμη πιο σκληρούς εναντίον μου. Ώστε η καταφυγή μου σε σένα να μη έχει επιστροφή, ώστε κάθε ελπίδα μου στους ανθρώπους να διαλυθεί ως ιστός αράχνης, ώστε απόλυτη γαλήνη ν' αρχίσει να βασιλεύει στην ψυχή μου, ώστε η καρδιά μου να γίνει ο τάφος των δύο κακών διδύμων αδελφών της αλαζονείας και του θυμού. Ώστε να μπορέσω ν' αποθηκεύσω όλους τους θησαυρούς μου εν ουρανοίς, ώστε να μπορέσω για πάντα να ελευθερωθώ από την αυταπάτη, η οποία με περιέπλεξε στο θανατηφόρο δίχτυ της απατηλής ζωής.

Οι εχθροί με δίδαξαν να μάθω –αυτό που δύσκολα μαθαίνει κανείς- ότι ο άνθρωπος δεν έχει εχθρούς στον κόσμο εκτός από τον εαυτό του.

Μισεί κάποιος τους εχθρούς του μόνο όταν αποτυγχάνει ν' αναγνωρίσει ότι δεν είναι εχθροί αλλά σκληροί και άσπλαχνοι φίλοι.

Είναι πράγματι δύσκολο για μένα να πω ποιος μου έκανε περισσότερο καλό και ποιος μου έκανε περισσότερο κακό στον κόσμο· οι εχθροί ή οι φίλοι.

Γι' αυτό ευλόγησε Κύριε και τους φίλους μου και τους εχθρούς

Προσευχή Αγίου Νικολάου Βελιμήροβιτς, επισκόπου Αχρίδος

Πηγή: pmeletios.com